

* ה'ד'ז' * סימן קריאה למנחת שבת ושני וחמישי

כא א ויאמר יהוה אל-משה אמר אל-הכהנים בני אהרן ואמרת
אלהם לנפש לא-יטמא בעמיו: ואמר יי למשה. אימר לכהניא בני אהרן. ותימר להון.
על מית לא יסתאב בעמיה; ב כי אם-לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו
ולבתו ולאחיו: אהין לקריביה. דקריב ליה. לאמיה ולאבוהי. ולבריה ולברתיה ולאחיה;
ג ולאחתו הבתולה הקרובה אליו אשר לא-היתה לאיש לה יטמא:
ולאחתיה בתולתא דקריבא ליה. דלא הות לגבר. לה יסתאב; ד לא יטמא בעל בעמיו
להחלו: לא יסתאב ברבא בעמיה. לאחלותיה; ה לא-יקרחה (קרי יקרחו) קרחה
בראשם ופאת זקנם לא יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרטת: לא ימרטון
מרט ברישהון. ופתא דדקנהון לא יגלחון. ובבשרהון. לא יחבלון חבול; * ו קדשים יהיו
לאליהם ולא יחללו שם אליהם כי את-אשי יהוה לחם אליהם
הם מקריבם והיו קדש: קדישין יהון קדם אלהון. ולא יחלון. שמא דאיהון. ארי ית
קורבניא די. קורבן אלהון. אנון מקרבין ויהון קדישין; ז אשה זנה וחללה לא יקחו
ואשה גרושה מאישה לא יקחו פי-קדש הוא לאלהיו: אתתא מטעיא
ומחלא לא יסבון. ואתתא. דמתרכא מבעלה לא יסבון. ארי קדיש הוא קדם אלהיה;
ח וקדשתו פי-את-לחם אלהיד הוא מקריב קדש יהיה-לך פי קדוש
אני יהוה מקדשכם: ותקדשנייה. ארי ית קורבן אהד הוא מקריב. קדיש יהי לך. ארי
קדיש. אנא יי מקדשכון; ט ובת איש כהן כי תחל לזנות את-אביה היא
מחללת באש תשרף: ובת גבר כהן. ארי תתחל למטעי. מקדושת אבוהא היא
מתחלא. בנורא תתוקד; ס * י והכהן הגדול מאחיו אשר-יוצק על-ראשו |
שמן המשחה ומלא את-ידו ללבש את-הבגדים את-ראשו לא יפרע
ובגדיו לא יפרם: וכהנא דיתרבא מאחיה. דיתרק על רישיה משחא דרבותא ודיקריב ית
קורבניה. למלבש ית לבושיא. ית רישיה לא ירבי פרוע. ולבושוהי לא יבוע; יא ועל
כל-נפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ועל. כל נפשת מיתא לא
ייעול. לאבוהי ולאמיה לא יסתאב; יב ומן-המקדש לא יצא ולא יחלל את
מקדש אלהיו כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: ומן מקדשא לא
יפוק. ולא יחיל. ית מקדשא דאיהיה. ארי. כליל. משח רבותא דאיהיה. עלוהי אנא יי;

יג וְהָיָא אִשָּׁה בְּבַתּוּלִיָּה יִקַּח: וְהוּא אֶתְתָא בְּבַתּוּלָהָא יִסֵּב; יד אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה
וַחֲלָלָה זֹנֶה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקַּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמּוֹ יִקַּח אִשָּׁה: אַרְמְלָא
וּמִתְרְבָא וַחֲלִילָא מִטְעִיא. ית אלִין לֹא יִסֵּב. אֵלֶּיִן בְּתוּלָתָא מֵעַמִּיהָ יִסֵּב אֶתְתָא; טו וְלֹא־
יִחַלֵּל זֶרְעוֹ בְּעַמּוֹ כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ: וְלֹא יִחַל זֶרְעִיהָ בְּעַמִּיהָ. אַרְי אֲנִי יְיָ

מְקַדְּשִׁיהָ; ס *

(שני) טז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ומליל יי עם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי; יז דַּבֵּר
אֶל־אֶהְרֹן לֵאמֹר אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר־יְהִיָּה בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב
לְהִקְרִיב לֶחֶם אֱלֹהִיו: מליל עם אֶהְרֹן לְמִימְרֵי. גְּבַר מִבְּנֵי לְדֹרֵיהוֹן. דִּיהִי בֵּיה מוּמָא. לֹא
יִקְרַב. לְקִרְבָא קוּרְבָנָא קָדֵם אֵלֶּיהָ; יח כִּי כָל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב אִישׁ
עוֹר אֹו פֶּסֶח אֹו חֶרֶס אֹו שְׂרוּע: אַרְי כָּל גְּבַר. דִּבִּיה מוּמָא לֹא יִקְרַב. גְּבַר עוֹר אֹו
חֲגִיר. אֹו חֶרֶס אֹו שְׂרִיע; יט אֹו אִישׁ אֲשֶׁר־יְהִיָּה בּוֹ שִׁבְר רֶגֶל אֹו שִׁבְר יָד: אֹו
גְּבַר. דִּיהִי בֵּיה תִּבְר רֶגְלָא. אֹו תִּבְר יָדָא; כ אֹו־גִבִּין אֹו־דָּק אֹו תִּבְלָל בְּעֵינָו אֹו גִרְב
אֹו יִלְפַת אֹו מְרוּחַ אֲשָׁד: אֹו גִבִּין אֹו דְקָא. אֹו חֲלִי בְּעֵינֹוהִי. אֹו גִרְבָּן אֹו חֲזוּן. אֹו מְרִיס
פַּחְתִּין (ס"א פַּחְדִּין); כא כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מִזֶּרַע אֶהְרֹן הַכֹּהֵן לֹא יִגַּשׁ
לְהִקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְהוָה מוֹם בּוֹ אֶת לֶחֶם אֱלֹהִיו לֹא יִגַּשׁ לְהִקְרִיב: כָּל
גְּבַר דִּבִּיה מוּמָא. מִזֶּרַע דֶּאֶהְרֹן כְּהֵנָּא. לֹא יִקְרַב. לְקִרְבָא יְת קוּרְבָנִיא דִּי. מוּמָא בֵּיה. יְת קוּרְבָּן
אֵלֶּיהָ. לֹא יִקְרַב לְקִרְבָא; כב לֶחֶם אֱלֹהִיו מִקְדָּשֵׁי הַקְּדָשִׁים וּמִן־הַקְּדָשִׁים יֹאכֵל:
קוּרְבָּן אֵלֶּיהָ. מִקְדָּשֵׁי קוּדְשִׁיא. וּמִן קוּדְשִׁיא יִיכּוֹל; כג אַךְ אֶל־הַפְּרֻכָּת לֹא יָבֵא
וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יִגַּשׁ כִּי־מוֹם בּוֹ וְלֹא יִחַלֵּל אֶת־מְקַדְּשֵׁי כִּי אֲנִי יְהוָה
מְקַדְּשָׁם: בְּרַם לְפְרוּכְתָא לֹא יִיעוֹל. וּלְמַדְבְּחָא. לֹא יִקְרַב אַרְי מוּמָא בֵּיה. וְלֹא יִחַל יְת
מִקְדָּשֵׁי. אַרְי אֲנִי יְיָ מְקַדְּשֵׁהוֹן; כד וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־אֶהְרֹן וְאֶל־בָּנָיו וְאֶל־כָּל־
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ומליל מֹשֶׁה. עם אֶהְרֹן ועם בְּנוֹהִי. ועם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; פ

בַּבְּסֵתִי כִּב א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי; ב דַּבֵּר
אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וַיִּנְזְרוּ מִקִּדְשֵׁי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל וְלֹא יַחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קִדְשֵׁי
אֲשֶׁר הֵם מִקִּדְשֵׁים לִי אֲנִי יְהוָה: מִלִּיל עִם אַהֲרֹן וְעִם בְּנוֹהֵי. וַיִּפְרֹשׂוּן מִקִּדְשֵׁי־אֵי דְבְנֵי
יִשְׂרָאֵל. וְלֹא יַחֲלוּן יַת שְׂמָא דְקִדְשֵׁי. דְאַנּוּן מִקִּדְשֵׁין. קְדָמִי אָנָּא יִי; ג אָמַר אֱלֹהִים
לְדֹרֹתֵיכֶם כָּל-אִישׁ | אֲשֶׁר-יִקְרַב מִכָּל-זֶרְעֵכֶם אֶל-הַקִּדְשֵׁים אֲשֶׁר
יִקְדִּישׁוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְטָמְאָתוּ עֲלָיו וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִלְּפָנַי
אֲנִי יְהוָה: אִימַר לְהוֹן. לְדְרִיכּוֹן. כָּל גָּבֵר דִּיקְרַב מִכָּל זֶרְעֻכּוֹן. לְקִדְשֵׁי־אֵי דִיקְדְשׁוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קְדָם יִי. וְסֹאבְתִיָּה עֲלוּהֵי. וְיִשְׁתַּיְצִי. אֲנָשָׁא הַהוּא. מִן קְדָמִי אָנָּא יִי; ד אִישׁ אִישׁ מִזְרַע
אַהֲרֹן וְהוּא צְרוּעַ אוּ זָב בַּקִּדְשֵׁים לֹא יֹאכַל עַד אֲשֶׁר יִטְהַר וְהִנְגַּע
בְּכָל-טָמְאֵ-נֶפֶשׁ אוּ אִישׁ אֲשֶׁר-תֵּצֵא מִמֶּנּוּ שִׁכְבַּת-זֶרַע: גָּבֵר גָּבֵר מִזְרַע־אֵי
דְאַהֲרֹן. וְהוּא סְגִיר אוּ דְאִיב. בַּקִּדְשֵׁי־אֵי לֹא יִיכּוֹל. עַד דִּידְכִּי. וְדִיקְרַב בְּכָל טָמִי נֶפֶשָׁא. אוּ גָבֵר,
דְתַפּוֹק מִנִּיהַ שִׁכְבַּת זֶרַע־אֵי; ה אוּ-אִישׁ אֲשֶׁר יִגַּע בְּכָל-שֶׁרֶץ אֲשֶׁר יִטְמָא-לוֹ אוּ
בְּאָדָם אֲשֶׁר יִטְמָא-לוֹ לְכָל טָמְאָתוֹ: אוּ גָבֵר דִּיקְרַב. בְּכָל רַחֲשָׁא דִיסְתָּאב לִיָּה.
אוּ בְּאֲנָשָׁא דִיסְתָּאב לִיָּה. לְכָל סֹאבְתִיָּה; ו נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע-בּוֹ וְטָמְאָה עַד-הָעֶרֶב
וְלֹא יֹאכַל מִן-הַקִּדְשֵׁים כִּי אִסְרַתְּחָן בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם: אֲנָשׁ דִּיקְרַב בִּיָּה. וְיִהִי מְסֹאב
עַד רִמְשָׁא. וְלֹא יִיכּוֹל מִן קִדְשֵׁי־אֵי. אֲהִיִן. אִסְחִי בְשָׂרִיהַ בַּמַּיָּא; ז וּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְטְהַר
וְאַחַר יֹאכַל מִן-הַקִּדְשֵׁים כִּי לַחְמוֹ הוּא: וְכִמִּיעַל שֶׁמֶשׁא וַיְדַבֵּר. וּבִתֵּר כִּן יִיכּוֹל מִן
קִדְשֵׁי־אֵי. אֲרִי לַחְמִיָּה הוּא; ח נִבְלָה וְטִרְפָּה לֹא יֹאכַל לְטָמְאָה-בָּהּ אֲנִי יְהוָה:
נְבִילָא וְתַבִּירָא. לֹא יִיכּוֹל לְאַסְתָּאבָּא בָּהּ. אָנָּא יִי; ט וְשָׁמְרוּ אֶת-מִשְׁמֵרֹתַי וְלֹא-
יִשְׂאוּ עֲלָיו חֲטָא וּמָתוּ בּוֹ כִּי יַחֲלִלְהוּ אֲנִי יְהוָה מִקִּדְשֵׁים: וַיִּטְרוּן יַת מִטְרַת
מִימְרֵי. וְלֹא יִקְבְּלוּן עֲלוּהֵי חוּבָא. וַיִּמּוּתוּן בִּיָּה אֲרִי יַחֲלוּנִיָּה. אָנָּא יִי מִקִּדְשֵׁהוֹן; י וְכָל-זֶר
לֹא-יֹאכַל קִדְשׁ תּוֹשֵׁב כִּהֵן וְשִׁכִּיר לֹא-יֹאכַל קִדְשׁ: וְכָל חִילוּנֵי לֹא יִיכּוֹל
קִדְשָׁא. תּוֹתָבָא דְכֶהֱנָא. וְאַגִּירָא לֹא יִיכּוֹל קִדְשָׁא; יא וְכִהֵן כִּי-יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיָן בְּסָפּוֹ
הוּא יֹאכַל בּוֹ וַיִּלִּיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ: וְכִהֵן. אֲרִי יִקְנֵי נֶפֶשׁ קִנְיָן בְּסָפִיָּה.
הוּא יִיכּוֹל בִּיָּה. וַיִּלִּידֵי בִיָּתִיָּה. אָנּוּן יִיכְלוּן בְּלַחְמִיָּה; יב וּבֵת-כִּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זֶר
הוּא בְתָרוּמַת הַקִּדְשֵׁים לֹא תֹאכַל: וּבֵת כִּהֵן. אֲרִי תִהִי לְגָבֵר חִילוּנֵי. הִיא

בְּאַפְרָשׁוֹת קִדְשֵׁי־אֵי לֹא תִיכּוֹל;

יג וּבַת-כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ וּשְׁבָה אֶל-בֵּית אָבִיהָ פִּנְעוּרִיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹאכַל וְכֹל-זֶרֶ לֹא-יֹאכַל בּוֹ: וּבַת כֹּהֵן אָרִי תִהְיֶה אֶרְמְלָא וּמִתְרַכָּא. וְכֵן לִית לָהּ. וְתַתּוּב. לְבֵית אָבוּהָא כְּרַבּוּיֹתָהּ. מִלֶּחֶמָא דְאָבוּהָא תִּיכּוּל. וְכֹל חִילוּנִי לֹא יִכּוּל בִּיהּ; יד וְאִישׁ כִּי-יֹאכַל קֹדֶשׁ בְּשִׁגְגָה וְיֹסֵף חֲמֻשִּׁיתוֹ עָלָיו וְנָתַן לַכֹּהֵן אֶת-הַקֹּדֶשׁ: וּגְבַר. אָרִי יִכּוּל קוּדְשָׁא בְּשִׁלּוֹ. וְיֹסֵף חוּמְשִׁיהָ עֲלוּהִי. וְיִתֵּן לְכֹהֵנָא יֵת קוּדְשָׁא; טו וְלֹא יַחְלְלוּ אֶת-קֹדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר-יְרִימוּ לִיהוָה: וְלֹא יַחְלוּן. יֵת קוּדְשֵׁי־דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל. יֵת דִּיפְרָשׁוּן קָדֶם יֵי; טז וְהֵשִׂיאוּ אוֹתָם עֲזוֹן אֲשֶׁמָּה בְּאֶכְלָם אֶת-קֹדְשֵׁיהֶם כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשָׁם: וְיִקְבְּלוּן עֲלֵיהוֹן עֲזוֹן וְחוּבִין. בְּמִיכְלָהוֹן בְּסוּאָבָא יֵת קוּדְשֵׁיהוֹן. אָרִי. אָנָּא יֵי מְקַדְּשֵׁהוֹן; פ

ג' בסת"י (שלישי) יז וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמִלִּיל יֵי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָ; יח דִּבַּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו וְאֶל כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן-הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קָרְבָּנוֹ לְכָל-נְדָרֵיהֶם וּלְכָל-נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר-יִקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה: מִלִּיל עִם אַהֲרֹן וְעִם בְּנוֹהִי. וְעִם כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְתִימַר לְהוֹן. גְּבַר גְּבַר מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן גֵּיזְרִיָּא בְּיִשְׂרָאֵל. דִּיקְרִיב קוּרְבָּנִיהָ לְכָל נְדָרֵיהוֹן וּלְכָל נְדָבָתָהוֹן. דִּיקְרִיבּוֹן קָדֶם יֵי לְעֹלְתָא; יט לְרִצְוֹנְכֶם תִּמְמִים זָכַר בְּבִקְרָא בְּכַשְׁבִּים וּבְעֻזִּים: לְרַעוּא לְכוּן. שְׁלִים דְּכַר. בְּתוּרִיָּא. בְּאֶמְרִיָּא וּבְעֻזִּיָּא; כ כָּל אֲשֶׁר-בּוֹ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי-לֹא לְרַצוֹן יִהְיֶה לָכֶם: כָּל. דְּבִיָּה מוּמָא לֹא תִקְרִיבוּן. אָרִי לֹא לְרַעוּא יְהִי לְכוּן; כא וְאִישׁ כִּי-יִקְרִיב זֶבַח-שְׁלָמִים לַיהוָה לְפִלֵּא-נֶדֶר אוֹ לְנִדְבָה בְּבִקְרָא אוֹ בְּעֻזָּאן תִּמְמִים יִהְיֶה לְרַצוֹן כָּל-מוֹם לֹא יִהְיֶה-בּוֹ: וּגְבַר. אָרִי יִקְרִיב נִכְסֵת קוּדְשֵׁי־קָדֶם יֵי. לְפָרְשָׁא נְדָרָא אוֹ לְנִדְבָתָא. בְּתוּרִי אוֹ בְּעֻזָּא. שְׁלִים יְהִי לְרַעוּא. כָּל מוּמָא לֹא יְהִי בִּיהּ; כב עֹרֹת אוֹ שְׂבוּר אוֹ-חֲרוּץ אוֹ-יִפְלֹת אוֹ גֶרֶב אוֹ יִלְפַת לֹא-תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא-תִתְּנֶנּוּ מֵהֶם עַל-הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: עוּר אוֹ תְבִיר אוֹ פְסִיק אוֹ יִבְלָן. אוֹ גֶרְבָן אוֹ חֲזוֹן. לֹא תִקְרִיבוּן אֵלֶיךָ קָדֶם יֵי. וְקוּרְבָּנָא. לֹא תִתְּנוּן מִנְהוֹן. עַל מִדְּבַחַת קָדֶם יֵי; כג וְשׂוֹר וְשֵׁה שְׂרוּעַ וְקִלוּט נְדָבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְנֶדֶר לֹא יִרְצָה: וְתוֹר וְאֶמֶר יִתִּיר וְחִסִּיר. נְדָבַתָּא תַעֲבִיד יִתִּיהָ. וּלְנִדְרָא לֹא יִתְרַעֵי; כד וּמְעוֹד וְכַתּוּת וְנִתּוּק וְכַרוּת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאֶרְצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: וְדַמִּים וְדַרְסִים וְדִשְׁלִיף וְדִגְזִיר. לֹא תִקְרִיבוּן קָדֶם יֵי. וּבְאֶרְעוֹן לֹא תַעֲבִדוּן; כה וּמִיד בֶּן-נֶכֶד לֹא תִקְרִיבוּ אֶת-לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-אֵלֶּה כִּי יִמְשַׁחְתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֶם: וּמִיד בַּר עַמְמִין. לֹא תִקְרִיבוּן. יֵת קוּרְבָן אֵיִהוֹן מִכָּל אֵלֶיךָ. אָרִי חַבּוּלָהוֹן בְּהוֹן מוּמָא בְּהוֹן. לֹא לְרַעוּא יְהוֹן לְכוּן; ס

כ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמַלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר; כו שׁוֹר אוֹ-כֶשֶׂב אוֹ-עֹז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלְאָה יִרְצָה לְקַרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה: תור או אמר או עז ארי יתיליד. והי. שבעא יומין פתר אמיה. ומיזמא תמינא ולהלאה (ס"א ולהלא). יתרעי. לקרבא קורבנא קדם יי; כח וְשׁוֹר אוֹ-שֶׁה אֹתוֹ וְאֶת-בְּנוֹ לֹא תִשְׁחֲטוּ בַּיּוֹם אֶחָד: ותורתא או סיתא. לה ולברה. לא תפסון ביומא חד; כט וְכִי-תִזְבְּחוּ זֶבַח-תּוֹדָה לַיהוָה לְרֵעֲנֵכֶם תִּזְבְּחוּ: וארי תפסון נכסת תודתא קדם יי; לרעוא לכון תפסון; ל בַּיּוֹם הַהוּא יֹאכַל לֹא-תוֹתִירוּ מִפָּנָיו עַד-בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה: ביומא ההוא יתאכיל. לא תשארון מניה עד צפרא. אָנָּה יי; לא ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה: ותשרון פקודי. ותעבדון יתהון. אָנָּה יי; לב וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת-שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם: ולא תחלון ית שמה דקודשי. ואתקדש. בגו בני ישראל. אָנָּה יי; מְקַדְּשִׁכֶּם; לג הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵהְיוֹת לְכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה: דאפיק יתכון מארעא דמצרים. למחוי לכון לאה. אָנָּה יי; פ

ד בסת"י (רביעי) כג א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמַלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר; ב דִּבְרֵי אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: מליל. עם בני ישראל ותימר להון. מועדיא די. דתערעון יתהון מערעי קדיש. אלין אנון מועדי; ג שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מְקַרְאֵי-קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: שתא יומין תתעביד עבידתא. וביומא שביעאה. שפא שפא מערע קדיש. כל עבידא לא תעבדון. שפא היא קדם יי. בכל מותבניכון; פ ד אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מְקַרְאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: אלין מועדיא די. מערעי קדיש. דתערעון יתהון בזמניהון; ה בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבִים פֶּסַח לַיהוָה: פירחא קדמאה. בארבעת עשרא. לירחא בין שמשא. פסחא קדם יי; ו וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ: ובחמישת עשרא יומא לירחא הדין. חגא דפטיריא קדם יי. שבעא יומין פטירא תיכלון; ז בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מְקַרְאֵי-קֹדֶשׁ יְהוָה לְכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ביומא קדמאה. מערע קדיש יהי לכון. כל עבידת פולחן לא תעבדון; ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְקַרְאֵי-קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: ותקרבון קורבנא. קדם יי שבעא יומין. ביומא שביעאה מערע קדיש. כל עבידת פולחן לא תעבדון; פ

ה' בסת"י ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; י דבֹר
 אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם
 וקצרתם את-קצירה והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן:
 מליל. עם בני ישראל ותימר להון. ארי תיעלון לארעא. דאנא יהיב לכון. ותחצדון ית חצדה.
 ותיתון ית עומר. ריש חצדכון לות כהנא; יא והניף את-העמר לפני יהוה לרצנכם
 מִמַּחֲרַת הַשַּׁבָּת יִנִּיפְנוּ הַכֹּהֲנִים: ויריס ית עומרא. קדם יי לרעוא לכון. מבתר יומא
 טבא. ירימניה כהנא; יב ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש תמים
 בן-שנתו לעלה ליהוה: ותעבדון. ביום ארמותכון ית עומרא. אמר שלים בר שתיה
 לעלתא קדם יי; יג ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה
 ריח ניחח ונספה (קרי ונספו) יין רביעת ההין: ומנחתיה תרין עשרונין. סולתא
 דפילא במשח. קורבנא קדם יי לאתקבלא ברעוא. ונספיה חמרא רבעות הינא; יד ולחם
 וקלי וכרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאכם את-קרבן
 אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: ולחיס וקלי ופירוכון לא
 תיכלון. עד כרן יומא הדין. עד איתואיכון. ית קורבנא דאהכון. קים עלם לדריכון. בכל
 מותבניכון; ס וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר
 התנופה שבע שבתות תמימת תהיינה: ותמנון לכון מבתר יומא טבא. מיום
 איתואיכון. ית עומרא דארמותא. שבע שבוען שלמן יהון; טז עד ממחרת השבת
 השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה ליהוה: עד מבתר
 שבועתא שביעיתא. תמנון חמשים יומין. ותקרבו. מנחתא חדתא קדם יי; יז ממושבתיכם
 תביאו לחם תנופה שתיים שני עשרנים סלת תהיינה חמין תאפינה
 בפורים ליהוה: ממותבניכון. תיתון לחיס ארמותא. תרתין גריצן תרין עשרונין. סולתא
 יהון. חמיע יתאפין. בפורין קדם יי; יח והקרבתם על-הלחם שבעת כבשים
 תמימם בני שנה ופר בין-בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה ליהוה
 ומנחתם ונספיהם אשה ריח-ניחח ליהוה: ותקרבו על לחמא. שבעא אמרין
 שלמין בני שנא. ותור בר תורי. חד ודכרין תרין. יהון עלתא קדם יי. ומנחתהון ונספיהון. קורבן
 דמתקבל ברעוא קדם יי; יט ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת ושני כבשים
 בני שנה לזבח שלמים: ותעבדון. צפיר בר עזין חד לחטאת. ותרין אמרין. בני שנא

ד וְהִנִּיף הַכֹּהֵן | אֶתֶם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תִּנּוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל-שְׁנֵי
 כְּבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן: וְיָרִים כֹּהֵנָא יְתַהוֹן. על לחמא דבכוריא ארמא קדם
 יי. על תרין אמרין. קודשא. יהון קדם יי לכהנא; כא וקראתם בעצם | היום הזה
 מְקַרְא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
 בְּכָל-מוֹשְׁבֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם: וְתַעֲרֵעוּן. בכרן יומא הדין. מערע קדיש יהי לכון. כל
 עבידת פולחן לא תעבדון. קים עלם. בכל מותבניכון לדריכון; כב וּבְקִצְרְכֶם אֶת-קִצִּיר
 אֲרֻצְכֶם לֹא-תִכְלֶה פֶּתַת שְׂדֶךְ בְּקִצְרֶךָ וְלִקַּט קִצִּירֶךָ לֹא תִלְקַט לְעַנִּי
 וְלִגֵּר תִּעְזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ובמחצדכון ית חצדא דארעכון. לא תשיצי.
 פתא דחקלך בחצדך. ולקטא דחצדך לא תלקיט. לענני ולגיורי תשבוק יתהון. אנא יי

אֶהְכּוֹן; פ

וּבַסַּת"י (חמישי) כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ומליל יי עם משה למימר;
 כד דבר אל-בני ישראל לאמר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 שַׁבְּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מְקַרְא-קֹדֶשׁ: מליל. עם בני ישראל למימר. בירחא שביעאה
 בחד לירחא. יהי לכון נחא. דוכרן יבבא מערע קדיש; כה כָּל-מִלְאכַת עֲבָדָה לֹא
 תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: כל עבידת פולחן לא תעבדון. ותקרבוון קורבנא קדם
 יי; ס כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: ומליל יי עם משה למימר; כז אַךְ בַּעֲשׂוֹר
 לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַבִּכּוּרִים הוּא מְקַרְא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעַנִּיתֶם
 אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: ברם. בעשרא לירחא שביעאה הדין יומא
 דכפוריא הוא. מערע קדיש יהי לכון. ותענון ית נפשתכון. ותקרבוון קורבנא קדם יי;
 כח וְכָל-מִלְאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כְּפָרִים הוּא לְכַפֵּר
 עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: וְכָל עֲבִידָא לֹא תַעֲבֹדוּן. בכרן יומא הדין. ארי יומא
 דכפוריא הוא. לכפרא עליכון. קדם יי אהכון; כט כִּי כָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא-תִעַנֶּה
 בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמִּיהָ: ארי כל אנש דלא יתעני. בכרן יומא הדין;
 וישתיצי מעמיה; ל וְכָל-הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל-מִלְאכָה בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה
 וְהָאֲבֹדְתִי אֶת-הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עִמָּה: וְכָל אִנְשׁ. דיעביד כל עבידא. בכרן יומא
 הדין. ואוביד. ית אנשא ההוא מגו עמיה; לא כָּל-מִלְאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם
 לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם: כל עבידא לא תעבדון. קים עלם לדריכון. בכל
 מותבניכון; לב שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּתְּשׁוּעָה
 לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מִעָרֵב עַד-עָרֵב תִּשְׁבְּתוּ * שַׁבְּתֵכֶם: שבא שבתא הוא לכון. ותענון

ית נפשתכון. בתשעא לירחא ברמשא. מרמשא עד רמשא. תנוחון נחכון; פ

(ששי) לג וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; לד דבר אל-בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים ליהוה: מליל. עם בני ישראל למימר. בחמישת עשר יומא. לירחא שביעאה הדין. חגא דמטליא. שבעא יומין קדם יי; לה ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבדה לא תעשו: ביומא קדמאה מערע קדיש. כל עבדת פולחן לא תעבדון; לו שבעת ימים תקריבו אשה ליהוה ביום השמיני מקרא-קדש יהיה לכם והקרבתם אשה ליהוה עצרת הוא כל-מלאכת עבדה לא תעשו: שבעא יומין. תקרבון קורבנא קדם יי. ביומא תמינאה. מערע קדיש יהי לכון. ותקרבון קורבנא קדם יי בנישין תהון. כל עבדת פולחן לא תעבדון; לו אלה מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר-יום ביומו: אלין מועדיא דיין. דתערעון יתהון מערעי קדיש. לקרבא קורבנא קדם יי. עלתא ומנחתא. נכסת קודשין ונסוכין פתגם יום ביומיה; לח מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל-נדריכם ומלבד כל-נדבתיכם אשר תתנו ליהוה: בר משביא דיין. ובר ממתנתכון. ובר מפל נדריכון ובר מפל נדבתכון. דתתנון קדם יי; טל אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספקם את-תבואת הארץ תחגו את-חג-יהוה שבעת ימים ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון: ברם. בחמישת עשר יומא לירחא שביעאה. במכנשכון ית עללתא דארעא. תיחגון ית חגא קדם יי שבעא יומין. ביומא קדמאה ניחא. וביומא תמינאה ניחא; מ ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפת תמרים וענף עץ-עבת וערבי-נחל ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים: ותסבון לכון ביומא קדמאה. פירי אילנא אתרוגין לולבין. והדסין וערבין דנחל. ותחדון. קדם יי אהכון שבעא יומין; מא וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה חקת עולם לדרתיכם בחדש השביעי תחגו אתו: ותיחגון יתיה חגא קדם יי. שבעא יומין בשתא. קים עלם לדריכון. בירחא שביעאה תיחגון יתיה; מב בפסת תשבו שבעת ימים כל-האזרח בישראל ישבו בפסת: במטליא תתבון שבעא יומין. כל יציביא (ס"א יציבא) בישראל. יתבון במטליא; מג למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את-בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים אני יהוה אלהיכם: בדיל דיידעון דריכון. ארי במטלת ענני. אותיבית ית בני ישראל. באפקותי יתהון מארעא דמצרים. אנא יי אהכון; מד וידבר משה את-מעדי יהוה אל-בני ישראל: ומליל משה. ית סדר מועדיא דיין. ואליפנון לבני ישראל; פ

ז בסת"י (שביעי) כד א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר;
 ב עו את-בני ישראל ויקחו אליה שמן זית זך כתיב למאור להעלות נר
 תמיד: פקיד ית בני ישראל. ויסבון לך. משח זיתא דכיא. כתישא לאנהרא. לאדלקא
 בוציניא תדירא; ג מחוץ לפרכת העדת באהל מועד יערך אתו אהרן
 מערב עד-בקר לפני יהוה תמיד חקת עולם לדרתיכם: מברא לפרוכתא
 דסדהותא במשפן זמנא. יסדר יתיה אהרן. מרמשא עד צפרא. קדם יי תדירא. קים עלם
 לדריכו; ד על המנרה הטהרה יערך את-הנרות לפני יהוה תמיד: על
 מנרתא דכיתא. יסדר ית בוציניא. קדם יי תדירא; ה ולקחת סלת ואפית אתה
 שתים עשרה חלות שני עשרנים יהיה החלה האחת: ותסב סולתא. ותיפי
 יתה. תרתא עשרי גריצן. תרין עשרונין. תהי הויא גריצתא חדא; ו ושמת אותם שתים
 מערכות שש המערכת על השלחן הטהור לפני יהוה: ותשוי יתהון. תרתין
 סדרין שית סדרא. על פתורא דכיא קדם יי; ז ונתת על-המערכת לבנה זכה
 והיתה ללחם לאזכרה אשה ליהוה: ותתין על סדרא לבונתא דכיתא. ותהי
 ללחם לאדכרא. קורבנא קדם יי; ח ביום השבת ביום השבת יערבנו לפני
 יהוה תמיד מאת בני-ישראל ברית עולם: ביומא דשבתא ביומא דשבתא.
 יסדרניה. קדם יי תדירא. מן בני ישראל קים עלם; ט והיתה לאהרן ולבניו ואכלהו
 במקום קדש כי קדש קדשים הוא לו מאשי יהוה חק-עולם: ותהי לאהרן
 ולבנוהי. ויכליניה באתר קדיש. ארי. קודש קודשין הוא ליה. מקורבניא די קים עלם; ס
 ויצא בן-אשה ישראלית והוא בן-איש מצרי בתוך בני ישראל וינצו
 במחנה בן הישראלית ואיש הישראלי: ונפק בר אתתא בת ישראל. והוא בר
 גבר מצרי. בגו בני ישראל. ואתנציאו במשריתא. בר אתתא בת ישראל. וגוברא בר ישראל;
 יא ויקב בן-האשה הישראלית את-השם ויקלל ויביאו אתו אל-משה
 ושם אמו שלמית בת-דברי למטה-דן: ופריש. בר אתתא בת ישראל ית שמא
 וארגיז. ואיתיאו יתיה לות משה. ושום אמיה. שלומית בת דברי לשבטא דדן; יב ויניחהו
 במשמר לפרש להם על-פי יהוה: ואסרוהי בבית מטרא. עד דיתפרש להון על

יג וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; יד הוצא
 את-הַמְקַלֵּל אֶל-מַחֲוֵן לַמַּחֲנֶה וְסִמְכוּ כָל-הַשְּׁמַעִים אֶת-יְדֵיהֶם עַל-
 ראשו ורגמו אתו כֹּל-הָעֵדָה: אפיק ית דארגיו. למברא למשריתא. ויסמכון כל
 דשמעו. ית ידיהון על רישיה. וירגמון יתיה כל כנשתא; טו ואל-בני ישראל תדבר
 לאמר איש איש כִּי-יִקְלַל אֱלֹהֵיו וְנִשְׂא חַטָּאוֹ: ועם בני ישראל תמליל למימר.
 גבר גבר. ארי רגיו קדם אלהיה ויקביל חוביה; טז ונקב שם-יהוה מות יומת רגום
 ירגמו-בו כֹּל-הָעֵדָה בְּגֵר כְּאֶזְרַח בְּנִקְבוֹ-שֵׁם יוֹמֶת: ודיפריש שמא די
 אתקטלא יתקטיל. מרגם ירגמון ביה כל כנשתא. גיורא כניציבא. כפרשותיה שמא יתקטיל;
 זי ואיש כִּי יִכֶּה כָּל-נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוֹמֶת: וגבר. ארי יקטול כל נפשא דאנשא.
 אתקטלא יתקטיל; יח ומכה נפש-בהמה ישלמנה נפש תחת נפש: ודיקטול
 נפש בעירא ישלמנה. נפשא חלף נפשא; יט ואיש כִּי-יִתֵּן מוֹם בְּעַמִּיתוֹ כַּאֲשֶׁר
 עֲשָׂה בֶן יַעֲשֶׂה לוֹ: וגבר. ארי יתין מומא כחבריה. כמא דעבד. כן יתעביד ליה;
 כ שָׂבַר תַּחַת שָׂבַר עֵינַי תַּחַת עֵינַי שָׂבַר שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר יִתֵּן מוֹם בְּאָדָם
 כֵּן יִנָּתֵן בּוֹ: תברא חלף תברא. עינא חלף עינא. שנא חלף שנא. כמא דיהב מומא
 כנשתא. כן יתיהיב ביה;

(מפטיר) כא ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת: ודיקטול בעירא ישלמנה.
 ודיקטול אנשא יתקטיל; כב משפט אחד יהיה לכם כגור כאזרח יהיה כִּי אָנֹכִי
 יהוה אלהיכם: דינא חד יהי לכון. גיורא כניציבא יהי. ארי. אנא יי אהכון; כג וידבר
 משה אל-בני ישראל ויצאו את-הַמְקַלֵּל אֶל-מַחֲוֵן לַמַּחֲנֶה וירגמו
 אתו אבן ובני-ישראל עשו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה: ומליל משה עם
 בני ישראל. ואפיקו ית דארגיו. למברא למשריתא. ורגמו יתיה אבנא (ס"א באבנא). ובני ישראל

עבדו. כמא דפקיד יי ית משה; פ